

ชื่อวิทยานิพนธ์	ความสามารถในการดูแลตนเอง และคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุจีนที่เป็นโรคเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลิน		
ชื่อผู้เขียน	นางชวง จิน		
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์		
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลินจง ไบ้อิบาล	ประธานกรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิกุล บุญช่วง	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนาวดี ขอนตะวัน	กรรมการ	
	ศาสตราจารย์ ดร.ทัน ยิเพย	กรรมการ	

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาเชิงพรรณนาคือการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างการดูแลตนเอง และคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุจีนที่เป็นโรคเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลิน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้สูงอายุ 81 คนที่มาตรวจรักษาที่คลินิกเบาหวานที่โรงพยาบาลที่เป็นแหล่งศึกษาแห่งที่ 1 และแห่งที่ 2 ของมหาวิทยาลัยการแพทย์ชุนาน เมืองชางซา สาธารณรัฐประชาชนจีนเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือประเมินความสามารถในการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน (the Appraisal of Diabetic Self-Care Agency Scale, DSCA) และแบบสอบถามคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยเบาหวาน (Diabetes Quality of Life Questionnaire, DQOL) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ได้ผ่านการทดสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พิสัย ความถี่ร้อยละ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการดูแลตนเองและคุณภาพชีวิตของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับสูง และความสามารถในการดูแลตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับปานกลางกับคุณภาพชีวิต ($r = 43, p < .001$) พบข้อจำกัดบางอย่างในความสามารถในการดูแลตนเองด้านความรู้เกี่ยวกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน การตัดสินใจ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ การมาตรวจตามนัด การป้องกันฤทธิ์ข้างเคียงของยา

การหาข้อมูล เกี่ยวกับการดูแลตนเองและการเผชิญภาวะเครียด ส่วนคุณภาพชีวิตพบว่าความพึงพอใจ
เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์และการระต่อครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ ส่วนผลกระทบของโรคเบาหวาน
พบว่าผลกระทบมากต่อด้านเพศสัมพันธ์และโภชนาการ

ผลการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ให้แนวคิดสำหรับการปฏิบัติ การศึกษา การบริหาร
และการวิจัยทางการพยาบาล ตลอดจนให้ข้อ เสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

VI

Thesis Title Self-Care Agency and Quality of Life
among Chinese Elderly with Non-
Insulin-Dependent Diabetes
Mellitus (NIDDM)

Author Huang Jin

M. N. S. Medical and Surgical Nursing

Examining Committee:

Assistant Professor Dr. Linchong Pothiban	Chairman
Assistant Professor Pikul Boonchuang	Member
Assistant Professor Dr. Ratanawadee Chontawan	Member
Professor Tan Yifei	Member

Abstract

The purpose of this correlational descriptive study was to describe self-care agency and quality of life among Chinese elderly with non-insulin-dependent diabetes mellitus (NIDDM) and to examine the relationship between the two variables.

A purposive sampling was used to recruit 81 elder out-patients with NIDDM who attended the two diabetic clinics of the First and the Second Teaching Hospitals of Hunan Medical University in Changsha, China. Self-care agency and quality of life were assessed using the Appraisal of Diabetic Self-Care Agency scale (DSCA) and Diabetes Quality of Life

VII

Questionnaire (DQOL), respectively. The instruments were tested for their validity and reliability. The content validity indices were .91 for the DSCA and .96 for the DQOL. The reliability coefficients obtained were .90 for both DSCA and DQOL. Descriptive statistics in terms of mean, standard deviation, range, frequency, percentage, and Pearson's correlation coefficient were performed.

Results of the study showed that self-care agency and quality of life of the subjects were at moderate to high level, and there was a moderately positive relationship between self-care agency and quality of life ($r = .43$, $p < .001$) among Chinese elderly with NIDDM. However, some limitations of self-care agency existed in terms of knowledge related to diabetic self-care, decision-making, and productive-operation. These limitations were related to preventing hypoglycemia, taking periodical check-up, preventing side effect of medication, seeking information for diabetic care, and coping stress. Study of quality of life demonstrated a low satisfaction of sex life and burden on family, and more impact on sex life and diet.

Based on these findings, the implications for nursing practice, education, administration and research as well as recommendations for further study were provided.
